

10. KONFERENCA O POTRESNEM INŽENIRSTVU, MADRID 19.–24. JULIJ 1992

Matjaž Godec*, Renato Vidrih**

Na prvih svetovnih konferencah o potresnem inženirstvu (WCEE), ki sta bili v ZDA (1956) in na Japonskem (1960), se je pokazala potreba po ustanovitvi inštitucije, ki bi kontinuirano podpirala mednarodno sodelovanje strokovnjakov in znanstvenikov s ciljem zmanjšati posledice potresov. Tako je leta 1963 prišlo do ustanovitve Mednarodne zveze za potresno inženirstvo (IAEE), ki je organizirala vse nadaljnje svetovne konference: na Novi Zelandiji (1965), v Čilu (1969), Italiji (1973), Indiji (1977), Turčiji (1980), ZDA (1984), Japonski (1988) in v Spaniji (1992).

Zanimanje za svetovne konference je z leti naraščalo, saj predstavljajo svetovni forum, na katerem se posamezniki, ki se ukvarjajo z različnimi temami potresnega inženirstva, srečujejo vsake štiri leta. Tako so predstavljeni novi znanstveni pristopi, izkušnje pri gradnji in ojačevanju objektov, prikazana je nova oprema, poteka izmenjava informacij... Svetovne konference so vir znanja in izkušenj in so neizogibna potreba za nadaljnje delo.

Deseta svetovna konferenca je potekala od 19. do 24. julija 1992 v kongresnem centru v Madridu. Udeležilo se je več tisoč strokovnjakov in znanstvenikov iz ce-

lega sveta. Predvsem je bilo veliko Japoncev, ki se s to tematiko ukvarjajo že dolgo časa in dosegajo precejšnje uspehe. Konferenca je bila organizirana v posebnih okoliščinah, bila je namreč prva svetovna konferenca, organizirana v času Mednarodnega desetletja boja proti naravnim nesrečam – IDNDR. (Na 42. zasedanju generalne skupščine Združenih narodov decembra leta 1987 je bilo obdobje 1990–2000 razglašeno za desetletje boja proti naravnim nesrečam. Posamezne države pri tem sodelujejo z nacionalnimi komiteji; ustanovitev takšnega komiteja bi bila nujna tudi v Sloveniji.) Pod posebnimi okoliščinami pa lahko upoštevamo tudi naraščajočo potresno dejavnost v zadnjih štirih letih, ki je posebej prizadela urbana območja.

Konferenca se je časovno ujemala s 500-letnico odkritja Amerike, kar je pomemben mejnik tako za Španijo kot za cel svet. To ujetje ima tudi »naključje«: izmed 2300 prispelih člankov jih je bilo izbranih le 1492 (letnica odkritja Amerike).

Vsi izbrani in predstavljeni prispevki so zbrani v 10 obsežnih knjigah, ki obsegajo skupaj prek 6000 strani. Obravnavane teme so bile razdeljene na 17 tematskih področij:

1. Poškodbe pri zadnjih potresih
2. Opazovanje potresov in obdelava podatkov
3. Potresna nevarnost in ogroženost
4. Močna nihanja tal : Lokalni učinki
5. Dinamične lastnosti in odziv tal
6. Medsebojni vpliv tal in konstrukcije
7. Seizmična izolacija
8. Modeliranje pod potresno obtežbo
9. Eksperimentalne metode konstrukcij in elementov
10. Projektiranje konstrukcij
11. Posebne konstrukcije in industrijski objekti
12. Popravilo in ojačevanje konstrukcij
13. Komunikacijski sistemi
14. Seizmični predpisi in standardi
15. Socialno-ekonomski vplivi
16. Urbanistično planiranje: Mikrozoniranje
17. Ekspertni sistemi

Med objavljenimi prispevki so tudi tri dela slovenskih raziskovalcev, ki so obravnavali probleme stabilnosti pregrad, metodo ocene poškodb na objektih pri potresih in vplive stropne konstrukcije na potresno odpornost starejših objektov.

Naslednja svetovna konferenca bo leta 1996 v Acapulcu v Mehiki.

* Ministrstvo za okolje in prostor, Seizmološki zavod Republike Slovenije, Kersnikova 3, Ljubljana.

** Mag., Ministrstvo za okolje in prostor, Seizmološko zavod Republike Slovenije, Kersnikova 3, Ljubljana.